

ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΣΤΕΣΣΑΔΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Σ. ΓΚΑΡΠΟΔΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΣΟΦ. Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ κατ ΝΙΚΟΣ Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ

• ΚΑΝΑΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑ
 Συνδρ. τη Θεσσαλονίκη Μετέπιτα άργυρα 5
 • ἐν ταῖς επαρχίαις * * 3
 • ἐν τῇ ἀλλοδοξῇ * πράγματα 40
 • ἐν Κωνι]πόλει Διρ. Τουρ. 4.1)2

Αἱ Εἰδοποιήσεις κατ' ἀκονοπήν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Φραγκομαχαλᾶ ἐντὸς Βοσνῶν Χάν
Πέσσα αἰτησίς ἀπειθύνεται πρὸς τὴν διέθυνσιν.
Τὰ πρὸς διγραφίεσιν ἀποτελλόμενα γραφα σημειώσεις
μενα ή μηδὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΑΤΑΣΧΙΕΣ	
Ἐν τοῖς οἰκῡστοις	Γρόσ. 5 δ στήχ.
Ὀμοίως ἐν τῇ 2ῃ οἰκίᾳ	4
Δι' αερίβαλτον τῇ 3ῃ	3
Ὀμοίως ἐν τῇ 4ῃ	2

Η ΠΝΕΙΣ | Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΜΑΣ | ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΩΝ

‘Η προκυμαία τῆς πόλεως μας παρίστα χθές το πρωΐ ἀσύνηθες θέαμα. Κόσμος πολὺς, πάσης φυλῆς καὶ πάσης τάξεως συνέρρεεν ἀπὸ παντὸς οημείου τῆς πόλεως καὶ ἵστατο ἐν ἑκτάσει ἐνατενίζων μετὰ θύμβους τὴν πρὸ αὐτοῦ ὑγρὰν ἔκτασιν. Φαινόμενον μοναδικόν, πρωτοραγνές διὰ τὸ ἡμέτερον κλέμα, ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιεργείας καὶ τῆς μεγαλειτέρας ὅλων ἀπορίας. ‘Η θάλασσα τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τῆς προκυμαίας μέχρι τοῦ μικροῦ Καρα—Μπουρνοῦ ἥτο κεκαλυμένη ἀπὸ συμπαγής πάγου στρῶμα, ἔχοντος πάχος δύο περίπου δακτύλων. Οὔτε οἱ γεροντέτεροι καὶ ἐνθυμοῦνται τοιούτο παράδοξον φαινόμενον. Τὸ περιεργότερον εἰς τὴν περίστασιν ταῦτην εἴναι δτὶ, οὗτε τὸ βαρόμετρον οὔτε τὸ θερμόμετρον προέλεγε τοιαύτην τιὰ κατάστασιν τῆς θερμοκρασίας, ὡστε νὰ επιφέρῃ πῆξιν τοῦ θαλασσίου θάτος. Πρὸ δὲ τῶν μόλις ἡμερών εἶχομεν θερμοκρασίαν 7 βαθμῶν ὅπο τὸ μηδὲν καὶ μολονότι ἐν τῷ δωματίῳ ἐπήγυντο τὸ δῦωρ, ἣν τούτοις ἡ θάλασσα οὔτε ἰχνος καὶ πάγου ἔδειξε. Χθές δὲ μὲν θερμόμετρον δεικνύονται 2 καὶ 3 βαθμοὺς ἄνω τοῦ μηδέν, νὰ παγώσῃ ἡ θάλασσα, ἥτο φαινόμενον φύσεως ἱκανῆς νὰ ἀπασχολήσῃ σοδαρῶς τοὺς φυσιολόγους μας. Οἱ δυστυχεῖς λευκούρχοι, μετὰ ὑπερανθρώπους προσπαθείας κατώρθωσαν νὰ θραύσωτι τοὺς περιστρίγγοντας τα ἀκάπια αὐτῶν παγεῖς, διακούοντες, εὐτυχῶς δὲ ἀγατείλας ἢ κλιος ἐπηλθεύει πίκουρος αὐτοῖς, συντελῶν διὰ τῶν θερμῶν του ἀκτίνων εἰς τὴν διάλυσιν τῶν πάγων. Μέχρι μεσημερίας κόσμος πολὺς ἐξησολούθει κατερχόμενος εἰς τὴν παραίαν θαυμάζων τὸ πρωτάκουετον διὰ ἀχρονικὰ τῆς πόλεως φαινόμενον, ἀλλοι δὲ ἔτριβον ἐξ ἐκπλήξεως οὓς δρθαλμούς, μὴ πιστεύοντες εἰς ὁ πρὸ αὐτῶν θέαμα. ‘Αλλοι μὲ τὰς ἀβδούς των ἀνέστρεφον τὰ ἐπιπλέοντα τεμάχια, ἀλλοι ἔρριπτον λίθους πικρενῶς νὰ ἀποθνατισθῇ διότι τίς ἔσε ἀν καὶ ἀλλοι περιπλέοντας περιπλέοντας τοιούτου ἔκτάκτου φυσιολογικοῦ φαινούμενου.

ΚΛΙ Η ΑΡΧΗ ΑΥΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προσγ. ἀριθμοῦ)

Τὴν γνώμην δύως, καθ' ἥν ἡ 25Δ) αὐτὸν ἐπήγασεν ἐκ τοῦ ιουδαικοῦ, δάσον ἀποδεχθῶμεν πρῶτον διότι ὑπὲρ τοῦ γνώμης ταύτης συνηγορεῖ τὸ μέγικ γεγονός ὅτι πάντες οἱ χριστιανοὶ θεωροῦνται ἀπορρέουσιν ἀπὸ τοῦ ιουδαισμοῦ, καὶ διότι ἀκόμη τοιούτος τρόπος συνεζεί πνεύματι τῆς Ἐκκλησίας, πρετιμώς να ἔχηται μεμακρυσμένης τινὸς περιδόσεως καὶ θετικοῦ τινος κειμένου. Συντικὴ ἐκκλησία εἶχεν ἀπόλυτον πίστεις τὴν κατὰ γράμμα ἐπαλέθευσιν τοῦ διαφόρων προφητειῶν, ἐὰν δὲ ὑπῆρχε κανόνης τι ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, ἐπειδὴ τοῦτο διὰ τῶν προφητειῶν, Ιοχαΐδεμένη ὅτι κατ' ἀνάγκην συνέβη δι, τι προστέλλεται καὶ ὅτε ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε ρητὴ μνεία τοῦ γεγονότος. Τέλος δὲ καὶ πρὸ πάντων ἡ ιουδαικὴ ἀρχὴ δίδει ἀκριβῆ χρονολογίαν, τὴν 25 δεκεμβρίου, τὴν ἑξήντιαν του μηνός. Ἡ ἡμέρα εἰνι τὴν ὑπῆρχε πάση τοτε μεγάλη ιουδαικὴ ἐορτὴ ἐπὶ Ζοροειδέα καὶ βραδύτερον ἐπὶ τῶν Μακκαβαίων ἀρταζέτο δὲ ἐν μεγάλῳ χαρῷ τὴν ἑπέρχεται καὶ τὴν νύκτα τοῦ μηνὸς Καστρέν, ἥτοι τὴν εἰκοστὴν πέμπτην ἡμέραν κατὰ τὸν ιουδαικὸν τρόπον τοῦ λογίζεσθαι τὸν χρόνον, τῆς ἑπέρχεται ἡνηκούσσας εἰς τὴν ἐπολέμην ἡμέραν. Πίστης εἰδεῖς διτρύχειας καὶ γενικεῖ καὶ ίδιαιτεραί φωτοχυσίαις ἑβδομάδουν τὴν γενικὴν εὐθυμίαν ἥτο δὲ ἡ ἐορτὴ τῆς Ιερᾶς, νυκτός, ἡ Χανούνικα. Όστε διατί Χανούνικα ἥτο ἡ ἐορτὴ τῶν φωτῶν, ὅπου δὲ οἱ Ἐβραῖοι ἦσαν διεσπαρμένοι, διέπιστρομοι; αὐτὴν ἡμέρα κατετέχει σπουδαῖσσαν θέσιν. Διὰ τοὺς ιουδαιίους τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, τοῦ νιστὸν καὶ τοῦ Ἀπρίλιου συμπίκτοντος, ἡ Χανούνικα ἐπιπτεῖ τὴν 24 δεκεμβρίου. Ἡ ἐορτὴ τῆς Ιδρύσεως τοῦ ὄλικοῦ ναοῦ ἔσται ἡ τῆς Ιδρύσεως τοῦ ὄλικοῦ ναοῦ, τῆς γεννήσεως δηλογονότι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θέλειν τις Ιωας κατὰ τῆς ιουδαικῆς ἀρχῆς προτέχων τὴν βραδεῖλαν καθιέρωσιν τῶν Χριστουγέννων, ἐνῷ παρουσιάζονται εὐθὺς τὸ Πάσχα καὶ ἡ Πεντηκοστὴ τὴν ἀντιρρησιν ὅμως ταύτην προλαμβάνουσιν αἱ ἑκηρίσσις, οἵ τινες μελέτης ταύτης ἔδωκαν . . . Εἰς τὸ συμπέρασμά μου δὲν καταλήγω μετ' ἀνδινεκομοῦ ὑπὲρ τῆς ιουδαικῆς καταγωγῆς τῆς 25 δεκεμβρίου, ἐν καὶ δὲν ἀπὸ κρούω τοὺς ἀλλούς λόγους. Ἐν τῇ ἰστορίᾳ πάντας οἱ θεομοὶ ἔγουσι περιπλόκους αἰτίας.

Τίνι τρόπῳ συνκινθῶνται αἱ δύο ἐορταὶ τῆς γεννήσεως, ἡ ἀνατολικὴ ἐορτὴ τῆς βιανουστρίου, τὰ Ἐπιφάνεια, καὶ ἡ δυτικὴ ἐορτὴ τῆς 25 δεκεμβρίου, τὰ

τέλους ή δυτική έορτή· τούτο εξετάζεται.

Είναι θετικούς δέ τη πρὸ τοῦ Δ' αἰώνος τὰ Ἐπιφάνεια ἡσαν γγωπτὰ καὶ ἐωρτὲ ζόντο τὸν Ἀνατολὴν, ὃς τὰ Χριστούγεννα ἡσαν γιωπτὰ καὶ ἐωρτεζόντο ἐν τῇ Δύσει, ἐλλ' αἱ ἑορταὶ αὐταὶ δὲν ἡσαν ἀκό μη καθ' ὅλοκληράν παρχδεῖται, τακτι- καὶ δροιομόρφως ἀποκατεστημένας. 'Α- σαν τοῦ Σειώνος σύμβολοι εἶλλως· τό- τε αἱ δύο ἑορταὶ ἡσαν τέλεον ἐποκατε- στημέναι ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐκάστη χώρᾳ καὶ ἐπομένως συναντῶνται ὡς τὰ δύο πνεύ- ματα, ἄτινα ἐκφράζουσι. 'Η κίνησις καὶ ἡ πορεία τῶν δύο ἑορτῶν είναι πε- περγός καὶ ἀξία μελέτης· ἡ μία, τὰ Ἐπιφάνεια, χωρεῖ ἐξ ἀνατολῶν πρὸς τὴν Δύσιν, ἡ δέ, τὰ Χριστούγεννα, κυρίως εἰπεῖν, χωρεῖ ἐκ τῆς Δύσεως πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Πρίπει νῦν συρθεούσευθαμ- μεν ἵτεκῦθεν ὡς κύριον μάρτυρα τὸν Χριστό- στομον, δεστις εἴλαις δ μαλακὸν ἔγγυς τῶν γεγονότων καὶ δεστις ἀρθοντεῖ λεπτομε- ρειῶν. *πίλαρ* ἦμεν, λέγει, πρώτη ἑορτὴ είναι τὰ Ἐπιφάνεια· 'Εν Ἀνατολῇ καὶ τὰ τοῦ Δ' αἰώνα τὰ Ἐπιφάνεια ἡσαν μεγάλη ἑορτή, καὶ διαταν εἰσεχώρησεν εἰς τὴν Δύσιν. Καὶ τοῦτον τὸν πρώτην διορθεύειν, καθέστον ζωηροὶ ὑγέρθησαν ἐνστάσεις, τῇς ἡμέρας; ἐκείνης ἀγνώστου οὔσης. 'Εν τούτοις καὶ διανει βραδυτῇ

Προξενείον κ. Α. Τζανέτος εἰς δν υ.
πήρεν ἐπιφυλαγμένη Ιδιαιτέρα τιμη-
τικὴ θεσις. Μετὰ τὸ πέρας του ἀγια-
σμοῦ, τελεσθέντος ἐν μέσῳ βαθείας
σιγῆς, καὶ κατανέεως, ὁ ἀρχιμανδρί-
της μετὰ του κ. Τζανέτου καὶ πά-
τιων τῶν ἱερέων ἐπιβάντες λέμβου ἡ-
νοίχθησαν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ πέλαγος
καὶ τότε η' Α. Πλανοσιολογίατης ἔρ-
ριψε εἰς τὴν Θάλασσαν τὸν Σταυρόν,
εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ ὄποίου ἥρριφθησαν
οἱ ἐκ τῶν πολλῶν σημαίοστοι λίστων
λέμβων ἀναμένοντες πέριξ καὶ ἀνεύ-
ρον αὐτὸν μετά τιγα ὥραν τρεῖς ναῦ-
ται ἔλληνες.

“Ομολογουμένως στεροῦμαι λέξεων
δύπις παραστήσω τὴν ζωηρότητα τῆς
τελετῆς καὶ την λαμπροτητα τοῦ θεά-
μοτος. Ήάντα τὰ πέριξ μέρη εἰχον
καταληφθῆναι υπὸ κόσμου ὀμφοτέρων
τῶν φύλων, υπελογίζεθναι δὲ κατὰ
προσέγγισιν δτι υπὲρ τὰ 3,000 πρ-
ρῆσαν ἀτομα, χωρὶς νὰ ληφθῇ υπὸ δ-
ψεως δτι οἱ ἔνωσται καὶ τὰ παράθυρα
ἔβριθν χυριολεκτικῶς.

Σπανίως οἱ Καβαλλιῶται ἔωρτα-
ταν οὗτω λαμπρῶς τὴν θείαν ταύτην
ελετήν καὶ πάντες ἐξέφραζον τὴν
νίόμυχον εὐχαρίστησιν ὅτε τρύχοντο
λληλοις περιχαρῶς τὸ «καὶ τοῦ
ρόνου».

ХРОНОГРАФИМА

EYXH xai KATAPA

Τώρα έποτε έχεις τόν τετλον του χρονογράφηματός μου, περιβρέφω, προσφίλεις μου άναγνωσται, ότι κακός είναι το γένος μου.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Καβάλλα της 6 Τριουνασού 1902

Μεγαλοπρεπής καὶ πλήρης ἐπιθέλη

Η κατάσος! Και τέ σίνη αυτήν;

άν 10ην π. μ. η γελετή τῆς κατα-
σεως τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ Θαλάσσῃ.
Από τῆς χθὲς ἡγητέχε προπαρασκευα-
θῆ καὶ διακοσμηθῆ καταλλήλως ἡ
τῆς παραλιακῆς πλατειας τοῦ ἀ-
ίου Ιωάννου ἐξέδρα επὶ τῇ; ὅ τοι;
γελέστη ὁ ἀγιασμός. Μετα τὴν Θ-ι-

πιστεύω νὰ δυναται νὰ ἐπιφέρῃ τόσον τρόμον εἰς τὴν καρδίαν, διὸν τὸ ἀκούσμα καὶ μόνον τῆς ζωφρᾶς, αὐτῆς λέξεως! 'Υποθέτω δ' ὅτι καὶ ἡ μᾶλλον ἀτεγγυτος καὶ ἡ αἱροχαρεστέρα ἔτι καρδία δὲν ἡμ πορεῖ νὰ μεινῃ ἀνατομητος; Ἐνώπιον κα-